

شناسایی دو باکتری بیماری زای انسان در روده ماهی کپور معمولی پرورشی (cyprinus carpoie) در تعدادی از استخراهای خراسان رضوی

امیر صفاری^{*} و محمد حسین غفوریان^۲

و سپس از این محیط روی دو محیط VRBA و E.M.B کشت داده شد و بعد از رشد اشرشیا کولی روی محیط E.M.B از پرگنه های تبیک آن روی محیط های T.S.I کشت داده و نتایج بررسی گردید. از بین کلونی های مشکوک میزان ۷۵٪ نمونه ها از لحاظ آلودگی به اشرشیا کولی مثبت شد و در هیچ یک ازنونه ها سروتیپ O157H7 مشاهده نشد. میزان بالای آلودگی در این استان را می توان بوجود عوامل آلوده کننده استخراهای پرورش ماهی مانند استفاده زیاد از کود های حیوانی جهت غنی سازی دانست و عدم رسیدگی کافی به محیط پرورش ماهی از نظر بار میکروبی آب استخراها و... را به آن مرتبط دانست.

کلمات کلیدی: اشرشیا کولی ، خراسان رضوی ، کپور معمولی ، لیستریا مونو سیتو چنز

مقدمه :

صرف ماهی به عنوان یک منبع پروتئینی ارزان وقابل دسترس در حال گسترش می باشد از طرفی گزارش های روزافزون در مورد بیماری های ناشی از مصرف مواد غذایی آلوده از جمله ماهی و فراورده های دریایی وجود دارد. از جمله این باکتری های بیماری زا اشرشیا کولی می باشد. اشرشیا کولی اغلب نشانه بهداشتی برای آلودگی مدفوعی است و به دلیل طبیعت ماندگار و همه جایی بودنش در نواحی گرمسیری این ارتباط از آنجا قابل بحث است. برخی از سویه های اشرشیا کولی قادر به ایجاد بیماری قابل انتقال از راه مواد غذایی هستند و به آنتریت خفیف تایماری جدی و مرگ می انجامد. زمانی که از کود حیوانات به ویژه کود گاوها برای باروری استخراهای پرورشی ماهی استفاده می شود، خطر وجود سویه های بیماری زا اشرشیا کولی در آب استخر مطرح خواهد شد.

چکیده:

صرف ماهی به عنوان یک منبع پروتئینی ارزان وقابل دسترس در حال گسترش می باشد از طرفی گزارش های روزافزون در مورد بیماری های ناشی از مصرف مواد غذایی آلوده از جمله ماهی و فراورده های دریایی وجود دارد. هدف از این مطالعه بررسی میزان آلودگی دستگاه گوارش کپور معمولی پرورشی در استان خراسان رضوی به اشرشیا کولی و لیستریا مونو سیتو چنز می باشد تابا مشخص نمودن درصد آلودگی سعی در کاهش آن داشته باشیم. تعداد ۴۰ ماهی کپور معمولی (cyprinus carpoie) از مجموع ۱۰ استخر پرورش ماهی در استان خراسان رضوی صید گردید و سپس در کنار یخ با رعایت شرایط بهداشتی به آزمایشگاه منتقل شد. جهت جداسازی لیستریا نمونه ها بمدت ۷ روز در دمای ۴ درجه سانتی گراد در محیط L.E.B غنی سازی شده و سپس به محیط کشت انتخابی لیستریا آکسفورد آگار انتقال یافتند. تشخیص اولیه باکتریها با بهره گیری از آزمونهای مورفولوژیک و بیوشیمیایی مورد تایید قرار گرفت که در این بررسی ۵٪ نمونه ها به لحاظ وجود باکتری موردنظر، مثبت ارزیابی شدند. همزمان با این بررسی، جداسازی و تشخیص اشرشیا کولی O157H7 انجام شد. برای کشت اشرشیا کولی از محیط آبگوشت قلب و مغز به محیط مک کانکی آگار برده

-
- ۱- دانشجوی دکترای دامپردازی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار
- ۲- دانشجوی دکترای دامپردازی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

استخراها متعاقباً در ارگان های مختلف (کبد ، عضلات و روده) ماهی های پرورش دراین استخراها بالا می رود(۶). هدف از این مطالعه بررسی میزان آلودگی دستگاه گوارش کپور معمولی پرورشی در استان خراسان رضوی به اشرشیا کولی و لیستریا مونو سیتوجنز می باشد تابا مشخص نمودن درصد آلودگی سعی در کاهش آن داشته باشیم.

مواد و روش ها :

تعداد ۴۰ عدد ماهی کپور معمولی (*cyprinus carpioe*) با وزن متوسط ۴ کیلوگرم از ۱۰ استخرا پرورشی در استان خراسان رضوی صید گردید. نمونه ها درکنار یخ با رعایت شرایط بهداشتی به آزمایشگاه منتقل شدند. محتويات شکمی ماهی ها در شرایط استریل خارج گردید و با محیط آبگوشت قلب و مغز در میکسر آزمایشگاهی مخلوط شده و در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری شد. جهت جداسازی اشرشیا کولی از نمونه ها، پس از غنی سازی در محیط آبگوشت قلب و مغز از محیط مک کانکی استفاده شد. کولنی های مشکوک به اشرشیا کولی را که بعد از ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری محیط مک کانکی در ۳۷ درجه سانتی گراد ظاهر گردید، به محیط های اختصاصی VRBA^۱ و E.M.B^۲ انتقال داده شد. بعد از رشد اشرشیا کولی روی محیط E.M.B از پرگنه های تبییک آن روی محیط های T.S.I^۳ برد و پس از گرمخانه در ۳۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت قراردادیم که پس از گذشت این مدت زمان، نتایج قرائت شد. در صورت رشد اشرشیا کولی بر روی محیط T.S.I، چون لاکتوز مثبت است سراسر لوله آزمایش به رنگ زرد در آمده و تولید گاز و اسید کرده و محیط از ته لوله کنده می شود. جهت شناسایی لیستریا محتويات شکمی ماهی ها به طور کامل به محیط آبگوشت غنی کننده لیستریا (L.E.B)^۴ منتقل شد و با میکسر آزمایشگاهی به طور کامل مخلوط و به مدت ۷ روز در ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شد و سپس

1- Violet Red Bile Agar

2- Eosin Methylene Blue Agar

3- Triple Sugar Iron Agar

4- Listeria Enrichment Broth Base

برای مثال شواهد خوبی در مورد عفونت های قابل انتقال از راه آب با اشرشیا کولی O157:H7 وجود دارد(۱). از دیگر باکتری های بیماری زا لیستریا مونوسیتوجنز می باشد که اطلاعات اندکی در مورد بیماری ناشی از آن در مواد غذایی دریایی وجود دارد. لیستریا مونو سیتوجنز بیماری ناشی از لیستریا را ایجاد میکند و به ویژه در گروه هایی که در معرض خطر شامل زنان باردار، افراد سرتانی، افراد دیابتی، مبتلایان به سیروز کبدی و نیز افراد مسن هستند. لیستریا مونوسیتوجنز بارها از محصولات پرورشی در مناطق معتدل جداشده، اما به ندرت در محصولات شیلاتی از آب های گرمسیری جدا شده است(۱).

در مطالعه ای که توسط Niemi در سال ۱۹۸۲ انجام شد بیان گردید که آبها هرز و جاری که به مزارع پرورش ماهی می ریزند، حاوی مقادیر زیادی از باکتری های آنتروباکتر، ستیروباکتر، آئروموناس، کلی فرمهای مدفعی، اشرشیاکولی و استر پتوکوک مدفعی بوده که بدین ترتیب سبب آلودگی مزارع پرورش ماهی می گردد(۸). در بررسی انجام شده توسط Berg در سال ۱۹۷۲ از مدفع مرغان دریایی انواع سالمونلا از جمله سالمونلا تیفی موریم، سالمونلا ردینگ، سالمونلا انتریتیدیس جدا گردید و مدفع این مرغها دریایی به عنوان یکی از راههای آلودگی آبها پرورش ماهی بیان گردید(۴)، در بررسی که توسط pal و همکاران در سال ۱۹۹۲ انجام شد نشان داده شد که استخراهای پرورش ماهی که آبهای جاری سطحی و فاضلاب های آلوده به آنها راه داشته است همیستگی معنی داری بین جدا شدن اشرشیاکولی، از آبهای پرورشی که به این طرق آلوده شده بودند و آلودگی ارگانهای مختلف ماهی که در این آبها پرورش یافته بودند، وجود داشت(۱۰). در بررسی که توسط Fattal و همکاران در سال ۱۹۹۳ شد، نشان داد که متعاقب آلودگی استخراها با مدفع حیوانات و یا تامین آب استخراهای پرورشی با آبهای هرز که اغلب حاوی باکتری های نشانگر بهداشتی از قبیل اشرشیاکولی هستند میزان این شاخص های بهداشتی در آب

استرپتوکوک مدفعوعی بوده که بدین ترتیب سبب آلودگی مزارع پرورش ماهی می‌گردد^(۸). Heykai آمریکایی در سال ۱۹۸۳ و Clote در ۱۹۸۴ راه های دیگر آلودگی استخراهای پرورش ماهی را به باکتری بیماری زا، با منشا خشکی استفاده از سیستم تغذیه ای آب استخرا با استفاده از آب های هرز دوباره مصرف قرار گرفته بیان گردید و نشان دادند که این گونه آبهای هرز اغلب حاوی مقادیر زیادی از باکتری های هوایی و بی هوایی و بالقوه بیماری زا از قبیل گونه های سالمونلا بوده و بیان کردند که پوست، آبشش و روده ماهیان پرورش یافته در این استخراها حاوی مقادیر زیادی باکتری ها از جمله باکتری های بالقوه بیماری زا بوده اند آنها بیان نمودند که تیمار این آب های هرز در این سیستم سبب کاهش آلودگی به مقدار قابل توجه می‌گردد^(۷). در سال ۱۹۸۴ یک مورد شیوع مادرزادی بیماری ناشی از لیستریا مونوسیتوجنز ناشی از مصرف مواد غذایی دریایی، از سه زایشگاه در اوکلند نیوزلند گزارش شد سویه ۱b مسئول بیشتر موارد از میان ۲۲ مورد بیماری بود علت شیوع به طور دقیق مشخص نشد ولی به نظر میرسد مصرف صدف و ماهی خام نقش داشت. بررسی مواد غذایی از نظر لیستریا مونوسیتوجنز بعد از جداسازی لیستریا مونوسیتوجنز از خرچنگ منجمد و نگهداری شده در یخچال در سال ۱۹۸۷ گسترش پیدا کرد گزارش رسمی بیماری ناشی از لیستریا در جدول ۱ نشان داده شده است. لیستریا مونوسیتوجنز بارها از محصولات پرورشی در مناطق معتدل گذاشده است اما به ندرت در محصولات شیلاتی از آب های گرمسیری جدا شده است در سیستم پرورشی ماهی در نواحی معتدل ممکن است به لیستریا آلوده باشند. بنابراین مصرف این محصولات به صورت خام یا بدون حرارت دادن در این مناطق خطر احتمالی به شمار میرود^(۱). با توجه به نتایج به دست آمده در این مطالعه آلودگی به اشرشیا کولی در استخراهای مشاهده گردید که از کود های حیوانی جهت باروری استخرا و آبهای هرز استفاده شده است که با مطالعات گذشته هم خوانی دارد و هم چنین آلودگی به لیستریا مونوسیتوجنز فقط در استخرا مشاهده شد

روی آگار انتخابی لیستریا (حاوی نالیدیکسیک) کشت داده شد. در انتهای نیز بر روی پرگنه های مشکوک هر یک از پلیت های مورد نظر آزمایشات بیوشیمیابی و تفریقی انجام شد^{(۳) و (۱)}.

نتایج :

در این بررسی فقط دو نمونه (۵٪) از نظر لیستریا مونوسیتوجنز مثبت شد که این دو نمونه از یک استخرا پرورشی صید شده بودند که مکان این استخرا از نظر آب و هوا نسبت به سایر استخراها سرد تر بود که می تواند به این علت باشد که لیستریا یک باکتری سرما دوست می باشد. همچنین تعداد ۳۰ نمونه (۷۵٪) از لحظه آلودگی به اشرشیا کولی مثبت شد که نشان داد تمامی استخراهای مورد بررسی آلوده به اشرشیا کولی هستند که می تواند به علت باروری استخراها با کود حیوانی باشد و از هیچ یک از نمونه ها سروتیپ O157:H7 جدا نشد.^(شکل ۱)

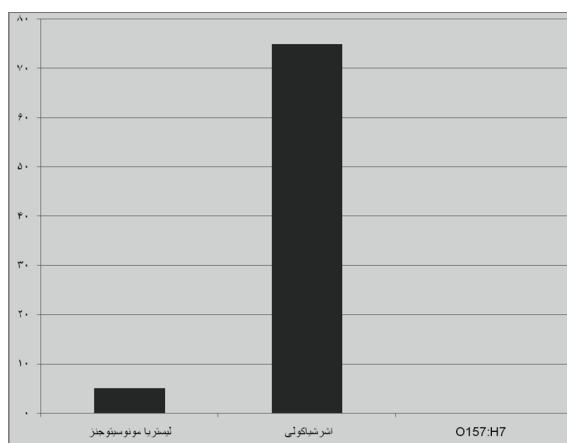
بحث :

در مطالعه ای که توسط Niewolak و همکاران در سال ۱۹۹۵ انجام شد نشان داد که در استخراهای پرورشی که آب های هرز مزارع به آنها راه پیدا کرده است برخی باکتری ها از اشرشیا کولی، کلی فرم، استرپتوکوک مدفعوعی و کلستریدیوم پرفرینجنس از نواحی مختلف (عضله، کبد، روده) ماهیان پرورشی یافت شده در این آب ها جدا گردید^(۴). Din و همکاران در سال ۱۹۹۰ در ژاپن، یکی از راه های مهم آلودگی آب استخراهای پرورشی ماهی را تغذیه دستی هین استخراها با مدفعوع حیوانات مختلف بیان نمود و نشان داد که احتمال جدا شدن انواع باکتری های بیماری زا از جمله سالمونلوز در آب وجود دارد و متعاقبا در ماهیان پرورشی در این آب ها از جمله در روده این ماهیان وجود دارد. در مطالعه ای دیگر توسط Niemi در سال ۱۹۸۲ انجام شد بیان گردید که آب های هرز و جاری که به مزارع پرورشی میریزند حاوی مقادیر زیادی از باکتری آنتروباکتر، سیتروباکتر، آئروموناس، کلی فرم مدفعوعی، اشرشیا کولی و

صورت احشا تخلیه شده به بازار فروش عرضه گردد و در حین تخلیه احشا دقت صورت گیرد تا از انتقال آلدگی از راه روده به قسمت های دیگر تا حد ممکن جلوگیری شده و در نهایت شستشو به طور کامل صورت گیرد و حمل و نقل از محل صید تا محل عرضه باید کاملا در شرایط بهداشتی صورت گیرد. در هنگام طبخ ماهی باید توجه گردد که درجه حرارت مناسب در مدت زمان کافی به تمام قسمت ها برسد چون با در نظر گرفتن درجه حرارت مناسب در مدت زمان کافی می توان به از بین رفتن باکتری ها در اثر حرارت اطمینان حاصل کرد.

که در منطقه با آب و هوای سرد تر بوده که این مورد نیز در راستای مطالعات انجام شده مشابه می باشد. حال برای جلوگیری از گسترش این آلدگی ها ما باید به سمت استفاده از روش های بهداشتی حرکت کنیم که این امر موجب کاهش استفاده از فاضلاب حیوانی و انسانی به عنوان بارور کننده می باشد. در این استخراها باید کنترل کافی از نظر عدم ورود آب های آلدده، پساب های صنعتی و فاضلاب ها به استخرا عمل آید. آب استخراها مرتب از لحاظ شمارش باکتریایی کنترل کیفی گردند و از نظر وجود اشرشیاکولی در آب و حد استاندارد آن اطمینان حاصل نمود. ماهی پرورشی باید به

شکل ۱- نمودار درصد آلدگی روده کپور ماهیان به لیستریا مونوسیتوجنز، اشرشیاکولی و سویه H7:O157

جدول ۱ - موارد گزارش رسمی بیماری ناشی از لیستریا مونوسیتوجنز از مصرف ماهی و دیگر آبزیان خوراکی

سویه سومی	تعداد باکتری شمارش شده (cfu/g)	نوع غذا	تعداد وقوع مرگ	اشکال بالینی	تعداد موارد بیماری	محل وقوع (سال)
٤b	نامشخص	میگو	•	?/۲	۲	امریکا (۱۹۸۹)
٤b	نامشخص	ماهی	•	۱/۰	۱	ایتالیا (۱۹۸۹)
نامشخص	۱*۱۰۷	فیله ماهی دودی	•	۲/۰	۲	استرالیا (۱۹۹۱)
۱/۲b	نامشخص	فیله ماهی دودی	•	۴/۰	۴	زلاند نو (۱۹۹۲)
۱/۲b	۱*۱۰۹	گوشت خرچنگ	نامشخص	۲/۰	۲	کانادا (۱۹۹۶)
٤b	-۲/۰*۱۰۶ >۱۰۰	خوراک قزل الا	۲	۶/۳	۹-۶	سوئد (۱۹۹۴)
۱/۲a	۱/۹*۱۰۵	قرل الاي دودی(به روش سرد)	•	۵/۰	۵	فنلاند (نامشخص)

منابع:

6-Fattal, B.A, Dotan , V.J. 1993.Microbiological purification of fish grown in facally contaminated commercial fish pond.enviromental-quality-and-Ecosystem – Stability.27(78):303,311

7-Heykai T.W.C.P, Henderson.S, and Freeze,M.1983.Bacteriological virological and chemical evaluation of an waste water-aquaculture system.17(12),1749,1755.

8-Niemi,M.O and Tapidaliness,I.T.1982.Faecal indicator bacteria at fish farms hydrobiologia.49,64,171,175

9-Niewolk,S.Tucholski,S.1995.Sanitary and bacteriological study of common carp cared in ponds supplied with biologically pretreated sewage. 203,215

10-Pal,D.Gupta.C.1992.Microbical Pullution in water and its effect on fish. Aout-Anim. Health.32, 39.

۱-آخوند زاده، اف‌شین.ابراهیم زاده موسوی

حسینعلی.1۳۸۷.بهداشت مواد غذایی با منشا آبزیان چاپ اول.انتشارات دانشگاه تهران. ص ۵۷,۵۵,۵۴,۵۳,۷,۶ و ۶۶

۲-رضویلر، دود.1۳۸۷.میکروباهی بیماریزا در مواد غذایی و اپیدمیولوژی مسمومیت های غذایی.چاپ سوم.انتشارات دانشگاه تهران.ص ۱۴۹,۱۴۸,۱۴۷,۱۴۶,۱۳۶,۹۱,۹۰,۸۹

۳-کریم، گیتی. ۱۳۷۸. آزمون های میکروبی مواد غذایی چاپ سوم انتشارات دانشگاه تهران. ۲۰۷,۲۰۶,۲۰۵, ۸۶-۷۷.

4- Berg. R.w and Anderson . A.W.1972.Salmonella and Edward sillatara in gulrecess of contamination.1-10

5-Cloete,T.E.1995.Seafood micro organism and safety.J.Food.Drug.Anal, 3,(39),1334

